

Draba oxycarpa

Blekdraba

Klass: Magnoliopsida (tvåhjärtbladiga blomväxter), **Ordning:** Brassicales (kålordningen), **Familj:** Brassicaceae (korsblommiga), **Släkte:** *Draba* (drabor), **Art:** *Draba oxycarpa* - blekdraba Sommerf. **Synonymer:** *Draba gredinii* E. Ekman

Kännetecken

Blekdraba är en flerårig, 4–12 cm hög korsblommig växt med gula blommor. Den oftast bladlösa stjälken och blomskäften är håriga av både stjärnhår och vanliga raka hår. Rosettbladen är 1,5–2,5 cm långa och har vanliga hår i kanten och stjärnhår på bladöversidan. Samtliga dessa karaktärer har den gemensamt med gulldraba *Draba alpina*. Skiljekaraktärerna mellan blek och gulldraba finns i karaktärerna hos blommor och skidor. Hos blekdraban är kronbladen nästan lika breda som långa vilket ofta får blommarna att vara ”utslagna” trattlika medan kronbladen hos gulldraban är högst hälften så breda som långa vilket ger ett mer strutlikt utseende hos blommorna. Blekdrabans kronblad bleknar ofta snabbt men det gäller inte generellt. Skidorna hos gulldraba är kala, medan de hos blekdraba är försedda med fina hår efter sömmen mellan halvorna. Blekdrabans skidor är även något bredare i förhållande till längden jämfört med gulldrabans och blekdrabans blom/fruktställning är även något mer utspärrad jämfört med gulldraba.

Utbredning och status

Arten är känd från cirka 30 lokaler från Härjedalen till Torne lappmark, Härjedalen (2), Pite lappmark (1), Lule lappmark (cirka 15), Torne lappmark (cirka 10). Normalt förekommer det få individ på lokalerna. Det finns ingen systematisk återinventering gjord för arten varför eventuella trender och aktuell status är okänd. I övriga Norden är den känd från 70-tal lokaler i Norge (merparten kring Dovre), spridd på Island och Svalbard. Därutöver är den bara känd från Novaja Semlja.

Ekologi

Blekdraba växer främst på fuktig gräsmark, flytjordsvallar, fuktiga klippor samt vid kanten av snölegemark. Den är kalkkrävande och förekommer främst i låg- och mellanalpina region.

Hot

Blekdrabans populationer är ofta små och risken är stor att slumpändelser kan förstöra lokaler. Andra saker som kan påverka arten negativt är turism. På de lokaler som ligger på välbesökta platser kan slitaget bli för stort. Renbetet kan lokalt bli problem, främst för hårt betetryck. Eventuella kommande klimatförändringar kan förändra de ekologiska förutsättningarna för arten.

Åtgärder

Artens aktuella status måste snarast fastställas. De lokaler som inte besökts senaste 10 åren måste återbesökas. Samtliga lokaler bör sedan övervakas regelbundet. Få lokaler ligger idag inom skyddade områden, detta bör avhjälpas i framtiden.

Övrigt

Blekdraba har uppmärksammats som svensk art först de senaste 10 åren. Tidigare betraktades alla håriga gula drabor som gulldraba *Draba alpina*. Detta förbiseende har främst berott på att de svenska populationerna saknar eller har mycket svagt utvecklad blekning av kronbladen, en karaktär som är karakteristisk inom det område i Syd norge som den beskrevs från. Utländska namn – DK: Bleg Draba, NO: Bleikrublom.

Litteratur

- Aronsson, M. 2000. Inte bara lappfela – fem års botanikkurs i Abisko. Svensk Bot. Tidskr. 94: 119–130.
- Brochmann, C. 1992. Pollen and seed morphology of Nordic Draba (Brassicaceae): phylogenetic and ecological implications. Nord. J. Bot. 12: 657–673.
- Brochmann, C., Borben, L. & Stedje, B. 1993. Crossing relationship and chromosome numbers of Nordic populations of Draba (Brassicaceae), with emphasis on the *D. alpina* complex. Nord. J. Bot. 13: 121–147.
- Brochmann, C. & Elven, R. 1992. Ecological and genetic consequences of polyploidy in arctic Draba (Brassicaceae). Evolutionary trends in plants 6: 111–124.
- Danielsson, B. 2000. Härjedalens flora – tillägg och rättelser. Svensk Bot. Tidskr. 94: 293–297.
- Gjærevoll, O. 1990. Maps of Distribution of Norwegian Vascular Plants. II. Alpine Plants. Trondheim.

Författare

Mora Aronsson 2001. © ArtDatabanken 2007.